

دکترین مهدویت

دکترین مهدویت (ف.ش / جا.ش / آ.پ) عبارت است از اعتقاد به معارف مهدوی { امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) به عنوان آخرین امام و نیز منجی تمام بشریت و... } بشرط اینکه این معارف آن به صورتی پیکربندی شود که بتواند جامعه قبل از ظهور را آن گونه که اسلام می خواهد اداره نموده و آن را به سمت ظهور زودتر امام هدایت نماید. دکترین مهدویت در واقع دانش زندگی است و بوسیله آن می توان شؤون مختلف زندگی را اداره نمود.

مراد از پیکربندی بدعت آوری در دین نیست. بلکه دستیابی به فقهی است که مساله انتظار و راهکارهای زندگی در عصر عسرت غیبت را از منابع دین استخراج نماید و علوم انسانی اسلامی را تولید و کاربردی کند. اعتقاد به مساله فوق را نظریه دکترین مهدویت گوئیم. این نظریه در برابر اعتقاد به مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در حاشیه ی اعتقادات اسلامی است و مهدویت در حاشیه، در دین اسلام وجود ندارد.

امروزه همایش ها و آثار فکری خوبی در این زمینه در حال تولید است.